

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

Герасимчук Антонина Миколаївна,

студент 2-го курсу ННІ № 3 НАВС

Науковий керівник: Волох О.К.,

доцент кафедри публічного управління та адміністрування,

кандидат юридичних наук

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

На сьогоднішній день існує безліч умов для створення власного підприємства, а також безпосередньо його розвитку. Проте, разом із тим потрібно регулювати дану сферу, а саме сплату податків, дотримання законодавства та інших важливих чинників. Саме дотримання певних правил може вплинути на економіку країни, безпеку життя та здоров'я людей і тому подібне. Разом з тим суб'єкти господарювання потребують спеціального захисту та підтримки з боку держави через уповноважені органи.

Хоч державне регулювання підприємницької діяльності і ґрунтується на законодавстві, проте не вичерпується ним, оскільки це складний процес, який охоплює в комплексі різноманітні організаційно правові засоби. Сама по собі наявність правових засобів, закріплених у чинному законодавстві, не може забезпечити підприємницьку діяльність без відповідного і високоякісного організаційного механізму по їхньому застосуванню на практиці, що передбачає наявність певної організаційної структури, повноважень відповідних органів, підготовку кадрів тощо [2].

Для регулювання підприємницької діяльності держава застосовує певні методи, які поділяються на прямі (адміністративні) та непрямі (економічні). Прямі методи державного регулювання пов'язані з використанням адміністративних засобів впливу на економічні відносини та поведінку відповідних суб'єктів. До методів прямого державного впливу належать: визначення стратегічних цілей розвитку економіки, планування, державне замовлення, державна реєстрація, ліцензування, нормативні вимоги до якості та сертифікації технології і продукції, правові та адміністративні обмеження і заборони або обмеження щодо виготовлення окремих видів продукції та ін. Непрямі методи державного регулювання націлені на стимулювання процесу розвитку підприємництва, створення сприятливого зовнішнього середовища для діяльності, стимулювання належної поведінки суб'єктів. До них належать: проведення грошово-кредитної політики, лібералізація податкового та амортизаційного законодавства, ціноутворення, забезпечення державними замовленнями суб'єктів підприємництва та ін. Співвідношення прямих і непрямих методів залежить від економічної ситуації в країні,

обраної концепції економічного розвитку. Заслуговує на увагу твердження про розмежування економічних понять («прямі і непрямі методи») від правових понять («методи публічно-правового впливу на економіку» і «методи приватно-правового регулювання економіки») [3, с. 41-42].

Також слід згадати, що незаконне зайняття підприємницькою діяльністю згідно ст. 164 КУпАП тягне за собою накладення штрафу від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією виготовленої продукції, знарядь виробництва, сировини і грошей, одержаних внаслідок вчинення цього адміністративного правопорушення, чи без такої.

Адміністративно-господарська діяльність органів державної влади та місцевого самоврядування пов'язана з публічно-владними повноваженнями і полягає у виконанні ними управлінських функцій щодо суб'єктів господарювання (регулювання господарської діяльності та контролю за нею) та наданні суб'єктам господарювання адміністративних послуг. При аналізі видів правових методів регуляторної діяльності, Т.М. Кравцов зазначає, що поряд з загальними методами державного управління (переконанням та примусом) у регуляторній діяльності держави застосовуються спеціальні методи, притаманні лише функції державного регулювання господарської діяльності.

Спеціальні методи залежно від мети регуляторної діяльності науковець класифікувала на: 1) методи забезпечення соціальної спрямованості економіки (державне замовлення та державне завдання; застосування нормативів та лімітів; регулювання цін і тарифів; стандартизація і сертифікація); 2) методи забезпечення економічної безпеки суспільства і держави (ліцензування, патентування, квотування господарської діяльності); 3) методи стимулювання суспільно важливих видів господарської діяльності (метод пільг: інвестиційних, податкових тощо та метод фінансової підтримки: дотації, компенсації, цільові інновації, субсидії) [1].

Отже, можна зробити такий висновок. Адміністративно-правове регулювання підприємницької діяльності є досить таки важливим у сьогоденні, оскільки сферу підприємства потрібно постійно контролювати та регулювати всі її етапи.

Список використаних джерел:

1. Дячук Н. Д. Адміністративно-правовий механізм забезпечення прав суб'єктів приватного підприємництва в Україні // [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/6/1/дячук.стаття.pdf>
2. Клим О. В. Загальна характеристика адміністративно-правового регулювання підприємницької діяльності в Україні / О. В. Клим // Актуальні проблеми держави і права, 2007. – С. 483-487.
3. Хомко Л. В. Правове регулювання підприємницької діяльності: навчальний посібник / Л. В. Хомко, Х. Ю. Кульгавець. – Львів: ЛьвДУВС, 2016. – 424 с.